

Kapitel VI.

Om Lavværgemaal.

§ 54.

Naar det er paa krævet af Hensyn til en Persons Uerfarenhed eller i øvrigt paa Grund af Mangler ved hans legemlige eller sjælelige Tilstand, kan han sættes under Lavværgemaal, saafremt han selv ønsker det.

Lavværgemaaliet kan anordnes fra det fyldte 21de Aar at regne, og dets Varighed kan ved Dekretet begrænses til en bestemt Tid.

§ 55.

Den, der er sat under Lavværgemaal, kan kun i Forbindelse med sin Lavværger raade over sin Formue og forpligte sig ved Retshandler. Dog træffer han selv Bestemmelse om Indgaaelse og Ophævelse af Aftale om Tjeneste eller andet personligt Arbejde.

§ 56.

Reglerne i §§ 4, 5, 12, 13, 15—17, 39, 1ste Stk., 40, 43, 44, 50 og 53 finder tilsvarende Anvendelse ved Lavværgemaal.

§ 57.

Reglerne om umyndige i Arveforordningen af 21. Maj 1845 § 22 finder ikke Anvendelse paa Personer, der er sat under Lavværgemaal, hvorimod Reglerne i Lov Nr. 75 af 7. April 1899 § 2 finder tilsvarende Anvendelse paa saadanne Personer.

Kapitel VII.

Om Værger beskikkede til særligt Hverv.

§ 58.

Til Udførelsen af et bestemt Hverv for en umyndig kan der i fornødent Fald beskikkes en særlig Værger. En saadan bliver altid at beskikke, naar Værgens Interesse i et foreliggende Retsforhold kan komme i Strid med den umyndiges.

§ 59.

Er nogen ved Sygdom eller Fraværelse midlertidig forhindret i at varetage sine Anliggender, kan der i fornødent Fald beskikkes en Værger til, saa længe Tilstanden bestaar, at varetage hans Anliggender i nærmere angivet Omfang. Forinden Beskikkelsen sker, skal den paa gældendes Samtykke saa vidt muligt indhentes.

§ 60.

Værgebesikkkelsen foregaar paa det Sted, hvor Hvervet skal udføres, eller, naar Værger skal beskikkes for en syg, paa det Sted, hvor denne bor.

Bestemmelse om Fratagelse af Værgemaaliet træffes af den Myndighed, der har foretaget Beskikkelsen.

§ 61.

Reglerne i §§ 12—16, 17, 1ste Stk., 50, 51, 1ste Stk., 52 og 53 finder tilsvarende Anvendelse paa særlige Værger.